

RMO Vehmaskoski Jaana(VM)

04.10.2019
JULKINEN

Asia

Perusmuistio komission tiedonannosta Euroopan parlamentille ja neuvostolle; Kohti parempaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisen sääntelyn täytäntöönpanoa

Kokous

U/E/UTP-tunnus

Käsittelyvaihe ja jatkokäsittelyn aikataulu

Euroopan komissio antoi 24.7.2019 Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedonannon ja neljä arviointiraporttia, jotka koskevat sisämarkkinoihin vaikuttavien rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskien arviointia (ns. ylikansallinen riskiarvio), EU:n pankkisektorilla viime aikoina paljastuneita rahanpesutapauksia, eurooppalaisten rahanpesun selvittelykeskusten yhteistyötä ja keskitettyjen pankkitilirekisterien yhteen liittämistä. Arvio EU:n pankkisektorilla paljastuneista rahapesutapauksista sisältyi yhtenä toimenpiteenä ECOFIN-neuvoston 4.12.2018 hyväksymään rahanpesunvastaiseen toimintasuunnitelmaan.

ECOFIN-neuvostossa käsitellään 10.10.2019 tilannekatsaus rahanpesun estämisen toimintasuunnitelman toimeenpanosta. Samassa yhteydessä komissio esittelee edellä mainitut arviointiraporttinsa. Suomen tavoitteena on, että ECOFIN-neuvostossa 5.12.2019 hyväksytään päätelmät rahanpesusääntelyn strategisista tavoitteista.

Komission tiedonantoon ei sisälly suoranaisesti ehdotuksia unionin lainsäädännön muuttamisesta. Tarkoituksena kuitenkin on, että neuvosto antaa joulukuussa linjauksensa keskeisistä sääntelykysymyksistä komission myöhempien lainsäädäntöehdotusten pohjaksi.

Suomen kanta

Suomi näkee, että komission raporteissaan esittämät huomiot ovat hyödyllisiä ja tärkeitä. Suomi on neuvoston puheenjohtajavaltiona sitoutunut edistämään rahanpesusääntelyn strategisten tavoitteiden hyväksymistä EU:ssa. Suomi katsoo, että lyhyellä tähtäimellä rahanpesun vastaisia toimia tulee tehostaa voimassa olevan sääntelyn mahdollistamien toimintamallien ja -tapojen avulla. Nykyinen sääntely tulee ottaa tehokkaasti käyttöön ja sääntelyn noudattamisen valvonta tulee varmistaa. Hallitusohjelmassa todetaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnasta seuraavaa: ”Varmistetaan riittävät viranomaisresurssit, parannetaan tiedonvaihtoa ja tehostetaan valvontaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi.”

Euroopan pankkijärjestelmän vakaus ja luotettavuus edellyttävät, että komission rahanpesutapauksia koskevan arviointiraportin esiin nostamat eri tahojen toiminnan

epäkohdat selvitetään perusteellisesti ja mahdollisista puutteista ja laiminlyönnöistä määrätään riittävät korjaustoimenpiteet ja seuraamukset.

Suomi pitää tärkeänä, että suunniteltujen lainsäädäntöhankkeiden tarvetta arvioidaan huolellisesti, erityisesti ottaen huomioon jo annetut EU-säädökset. Arviointi- ja valmistelutyössä tulee selvittää suhdetta henkilötietojen suojaan sekä muutoinkin ottaa huomioon EU:n tietosuojalainsäädännöstä seuraavat velvoitteet. Jos uusi sääntely nähdään tarpeelliseksi, sen valmistelussa tulee kiinnittää erityistä huomiota vaikutusten arviointiin ja säädösvaatimusten selkeyteen. Lainsäädäntöhankkeita tulee peilata myös komission laatimien ylikansallisten riskiarvioiden tuloksiin muutosehdotusten vaikuttavuuden arvioimiseksi. Suomi katsoo, että komission riskiarviossa esittämät riskit ja niitä koskevat toimenpidesuosituksot tulee arvioida tarkkaan jokaisen toimijan osalta.

Suomi katsoo komission julkaisemien arviointiraporttien perusteella, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estäminen edellyttää merkittävää tiedonvaihdon tehostamista eri viranomaisten ja toimijoiden välillä (*liitteenä kuva Suomen mallista*). Tietojenvaihto on suunniteltava huolella, sillä se koskee useita viranomaisia ja toimijoita ja henkilötietojen suoja koskeva sääntely on otettava tarkasti huomioon.

Suomi katsoo viimeaikaisten tapahtumien EU:n pankkisektorilla osoittavan, että rahoituslaitosten valvontakehystä ja valvontaa on syytä lujittaa ja eurooppalaista valvontayhteistyötä tulee edistää. Tältä osin onkin arvioitava, missä määrin valvonnan tehokkuus edellyttää uuden, koko EU-alueen kattavan valvontaviranomaisen perustamista.

Rahanpesun selvittelykeskuksia koskevan komission raportin havaintojen perusteella Suomi pitää tärkeänä, että EU:n rahanpesun selvittelykeskusten keskinäistä tiedonvaihtoa kehitetään edelleen. Lisäksi tulee jatkaa EU:n rahanpesun selvittelykeskusten ja valvojien sekä kolmansien maiden rahanpesun selvittelykeskusten kanssa tehtävän yhteistyön ja tiedonvaihdon kehittämistä henkilötietojen suoja ja EU:n tietosuojasääntely asianmukaisesti huomioiden.

Suomi yhtyy komission raportissa esitettyihin näkemyksiin kansallisten pankki- ja maksutilirekisterien liittämisestä EU-laajuiseen järjestelmään siltä osin, että EU-laajuinen järjestelmä on teknisesti mahdollinen ja että vastaavan kaltaisia järjestelmiä on jo käytössä muissa käyttötarkoituksissa. Suomi näkee kuitenkin kansallisesti tarpeellisena selvittää pankki- ja maksutilirekisterien yhteenliittämistä koskevien toimenpide-ehdotusten suhdetta perustuslain määräyksiin, erityisesti perustuslain 10 §:n mukaiseen yksityiselämän suojaan, henkilötietojen suoja mukaan lukien.

Hallitusohjelman mukaisesti Suomi haluaa nostaa keskusteltavaksi myös tosiasiallisten edunsaajien määrittelyn laajentamisen koskemaan niitä luonnollisia henkilöitä, joiden omistus- tai edunsaajaosuus yrityksessä tai yhteisössä on vähintään 10 prosenttia. Tällä laajennuksella parannettaisiin oikeushenkilöiden taustalla vaikuttavien tahojen koskevien tietojen läpinäkyvyyttä.

Pääasiallinen sisältö

Tausta

EU on vahvistanut rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia puitteita hyväksymällä vuonna 2015 neljännen rahanpesunvastaisen direktiivin (EU) 2015/849,

jonka jäsenvaltioiden on tullut saattaa osaksi kansallista lainsäädäntöään viimeistään kesäkuussa 2017. Komissio on parhaillaan arvioimassa direktiivin kansallista voimaansaattamista tarkistaen samalla, että sääntöjä sovelletaan jäsenvaltioissa asianmukaisella tavalla. Komissio on tässä yhteydessä käynnistänyt rikkomusmenettelyjä joitakin jäsenvaltioita vastaan, koska se on arvioinut, että jäsenvaltioiden voimaansaattamista koskevat ilmoitukset eivät ole vastanneet direktiivin täysimääräistä saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Vuonna 2018 annetulla ns. viidennellä rahanpesunvastaisella direktiivillä (EU) 2018/843 parannetaan rahanpesun selvittelykeskusten valtuuksia, lisätään tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen avoimuutta sekä säännellään virtuaalivaroja koskevaa palveluntarjontaa ja ennalta ladattavien sähkörahakorttien liikkeeseenlaskua, jotta terrorismin rahoituksen torjuntaa/estämistä voitaisiin tehostaa. Jäsenvaltioiden on määrä saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään viimeistään tammikuussa 2020. Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä koskevaa ulottuvuutta vahvistettiin vakavaraisuuslainsäädännössä hyväksymällä joulukuussa 2018 viides vakavaraisuusvaatimuksia koskeva direktiivi (EU) 2019/878.

Heinäkuussa 2019 annetussa komission tiedonannossa, jossa tarkastellaan keinoja parantaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä koskevien EU:n puitteiden täytäntöönpanoa, annetaan yleiskuva neljästä komission laatimasta raportista: Ns. ylikansallisten riskien arviointia koskevassa raportissa päivitetään rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyviä sektorikohtaisia riskejä koskeva, vuonna 2017 ensimmäisen kerran annettu riskiarviokatsaus. Rahoitusallalla paljastuneita väitettyjä rahanpesutapauksia, rahanpesun selvittelykeskuksia ja keskitettyjen pankkitilirekisterien yhteenliittämistä koskevissa arvioraporteissa analysoidaan nykyisessä rahanpesun estämisen valvonnassa ja viranomaisyhteistyössä havaittuja puutteita sekä keinoja korjata niitä.

Arvio/ raportti rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen riskeistä sisämarkkinoilla ja liittyen rajat ylittävään toimintaan

Ns. ylikansallisen riskiarvioraportin tarkoituksena on auttaa EU-maita tunnistamaan ja analysoimaan rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen liittyviä riskejä ja toteuttamaan riittäviä toimia niiden estämiseksi ja hallitsemiseksi. Komission tehtävänä on laatia riskiarvioraportti kahden vuoden välein. Ensimmäinen raportti laadittiin vuonna 2017. Uusimmassa raportissa todetaan, että eri toimijat/jäsenvaltiot ovat toteuttaneet useimmat ensimmäisen ylikansallisen riskinarvioinnin suositukset. Jäljellä on kuitenkin joitakin horisontaalisia haavoittuvuustekijöitä, jotka liittyvät anonyymiyttä edistäviin tuotteisiin, tosiasiallisten omistajien ja edunsaajien tunnistamiseen sekä virtuaalivarallisuuden kaltaisiin uusiin tuotteisiin, joista ei ole vielä annettu sääntelyä tai annettu sääntely on hyvin tuoretta. Useat näistä haavoittuvuuksista tulevat huomioiduksi, kun viides rahanpesudirektiivi saatetaan osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä. Raportissa muistutetaan myös, että jäsenvaltioiden on saatettava neljäs rahanpesunvastainen direktiivi kokonaan osaksi kansallista lainsäädäntöään.

Komissio kehottaa raportissa jäsenvaltioita myös noudattamaan vuoden 2017 ylikansallisen riskiarvion suosituksia. Komissio on uusimmassa riskiarvioraportissaan toistanut ne vuoden 2017 suositukset, joita jäsenvaltiot eivät ole panneet täytäntöön riittävällä tavalla edellisen riskiarvion ilmestymisen jälkeen. Raportin mukaan suositukset täytäntöönpanemalla voitaisiin parantaa valvontaviranomaisten välistä yhteistyötä, lisätä ilmoitusvelvollisten tietoisuutta ja antaa lisäohjeita tosiasiallisen omistajuuden määrittämistä varten. Komissio tulee tarkastamaan riskiarvion suositusten

täytäntöönpanoa seuraavan kerran vuonna 2021. Tässä tarkastelussa arvioidaan myös, kuinka EU:n ja kansalliset toimet vaikuttavat riskitasoihin ja miten viimeaikaiset muutokset sääntelyssä ovat vaikuttaneet. Komissio aikoo myös toteuttaa tutkimuksen siitä, miten tehokkaasti neljäs rahanpesudirektiivi on pantu täytäntöön jäsenvaltioissa.

Raportti viimeaikaisista epäilyistä rahanpesutapauksista ja niiden arviointi

Euroopan parlamentin kanssa käymiensä keskustelujen ja neuvoston joulukuussa 2018 esittämän pyynnön perusteella Euroopan komissio analysoi keväällä 2019 kymmenen julkisesti tiedossa olevaa EU:n pankeissa tapahtuneiksi väitettyä rahanpesutapausta tehdäkseen tarkempaa analyysia rahanpesun estämistoiminnan puutteista ja hahmotellakseen tarvittavia muutoksia ja niiden edistämistä.

Vaikka raportti ei ole tyhjentävä, se osoittaa, että pankit eivät useissa analysoiduissa tapauksissa olleet noudattaneet rahanpesun torjuntaa koskevia vaatimuksia tehokkaasti, ja joissain tapauksissa ne eivät olleet noudattaneet niitä lainkaan. Niillä ei ole ollut tarvittavia sisäisiä mekanismeja rahanpesun havaitsemiseksi ja estämiseksi eivätkä ne ole noudattaneet rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä koskevissa toimissaan EU:n sääntöjä, vaikka niillä oli riskialttiita liiketoimintamalleja. Komission tekemät havainnot osoittavat myös, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseen liittyviä toimia ei ole koordinoitu riittävästi joko eri yksiköiden tai koko konsernin tasolla.

Raportin mukaan kansallisten viranomaisten valvontatoimien oikea-aikaisuudessa ja tuloksellisuudessa oli huomattavia eroja. Myös priorisoinnissa, resursseissa, asiantuntemuksessa ja käytettävissä olevissa työvälineissä oli suuria eroja. Erityisesti rajat ylittävää pankkitoimintaa harjoittavan pankkiryhmittymän valvonnassa valvontaviranomaiset olivat raportin mukaan taipuvaisia luottamaan liikaa vastaanottavan jäsenvaltion (ns. isäntävaltion) rahanpesun estämistä koskeviin sääntöihin, mikä heikentää valvontatoimien tehokkuutta rajat ylittävissä tapauksissa EU:n tasolla. Lisäksi vastuiden jakautuminen on johtanut tehottomaan yhteistyöhön yhtäältä rahanpesun estämisen valvonnasta ja toisaalta vakavaraisuusvalvonnasta vastaavien viranomaisten sekä rahanpesun selvittelykeskusten ja lainvalvontaviranomaisten välillä.

Nämä puutteet viittaavat raportin mukaan siihen, että EU:n sääntöjen täytäntöönpanossa on edelleen rakenteellisia ongelmia, joihin on puututtu vain osittain. Sääntelyn ja valvonnan hajanaisuus sekä viranomaisille kuuluvien tehtävien ja toisaalta niille annettujen valtuuksien ja välineiden moninaisuus heikentävät EU:n sääntöjen täytäntöönpanoa. Rahanpesunestämistoimien ja valvonnan puutteet nousevat esiin erityisesti rajat ylittävissä tilanteissa sekä EU:n sisällä, että suhteessa EU:n ulkopuolisiin maihin. Vaikka pankit ja valvontaviranomaiset ovat toteuttaneet merkittäviä toimia, tehtävää on raportin mukaan vielä paljon. Esimerkiksi sääntelyn ja valvonnan yhdenmukaistamista jäsenvaltioissa on jatkettava ja valvontaa tehostettava. Komission mukaan yksi vaihtoehto tämän tavoitteen toteuttamisessa on rahanpesusääntelyn muuttaminen direktiivin sijaan asetustasoiseksi sääntelyksi. Yhdenmukaisen ja korkeatasoisen valvonnan varmistaminen voi myös edellyttää valvontatehtävien keskittämistä erilliselle unionin toimielimelle.

Raportti rahanpesun selvittelykeskusten välisestä yhteistyöstä

Raportissa tuodaan esiin kansallisten rahanpesun selvittelykeskusten keskeistä tehtävää rahanpesuun liittyvien riskien tunnistamisessa jäsenvaltioissa. EU:n rahanpesun

selvittelykeskusten foorumi, joka on komission asiantuntijaryhmä, on parantanut huomattavasti yhteistyötä viime vuosina. Komissio on kuitenkin todennut raportissa, että kaikkia avoinna olevia kysymyksiä ei ole vielä ratkaistu. Näistä ensimmäinen on rahanpesun selvittelykeskusten tiedonsaanti. Koska rahanpesun selvittelykeskusten asema, toimivalta ja organisaatio poikkeavat toisistaan eri maissa, osa selvittelykeskuksista ei voi vastaanottaa eikä jakaa muille merkityksellisiä tietoja (rahoitus-, hallinto- ja lainvalvontatiedot). Toiseksi tietojenvaihto rahanpesun selvittelykeskusten välillä on edelleen riittämätöntä ja usein liian hidasta. Kolmanneksi rahanpesun selvittelykeskuksilta saattaa puuttua myös asianmukaisia tietoteknisiä välineitä, joiden avulla ne voisivat tehokkaasti viedä tietoja FIU.net-tietojärjestelmään ja saada niitä sieltä itselleen.

EU:n rahanpesun selvittelykeskusten foorumilla on asiantuntijaryhmänä hyvin rajoitetut toimivaltuudet. Raportissa ehdotetaan joitakin konkreettisia muutoksia, kuten uuden eurooppalaisen tukimekanismin käyttöönottoa, jotta rahanpesun selvittelykeskusten välistä yhteistyötä koko EU:ssa voitaisiin edelleen parantaa. Komission näkemyksen mukaan tällä mekanismilla tulisi olla toimivalta antaa sitovia standardeja, ohjeita ja rahanpesuilmoitusmalleja.

Raportti kansallisten keskitettyjen pankkitilirekisterien yhteenliittämisestä

Raportissa keskitettyjen pankkitilirekisterien yhteenliittämisestä esitetään tekijöitä, jotka on otettava huomioon, kun pohditaan jäsenvaltioihin perustettujen pankkitilirekisterien ja asiatietojen jälleenhakujärjestelmien mahdollista yhteenliittämistä. Komissio ehdottaa, että käyttöön otettaisiin hajautettu järjestelmä, jolla on yhteinen EU-tason foorumi. Yhteenliittäminen edellyttäisi lainsäädäntötoimia sen jälkeen, kun jäsenvaltioita, rahanpesun selvittelykeskuksia, lainvalvontaviranomaisia ja varallisuuden takaisin hankinnasta vastaavia toimistoja on kuultu.

EU:n oikeuden mukainen oikeusperusta/päätöksentekomenettely

-

Käsittely Euroopan parlamentissa

Euroopan parlamentti on ottanut kantaa rahanpesun ja terrorismin rahoitusta koskevan unionin lainsäädännön kehittämiseen 26.3.2019 talousrikoksista, veropetoksista ja veronkierrosta antamassaan päätöslauselmassa ([2018/2121\(INI\)](#)). Euroopan parlamentti on käynnistänyt keskustelua siitä, kuinka valvonta tulisi toteuttaa paremmin tehokkaamman rahanpesusääntelyn täytäntöönpanemiseksi. Sen mukaan tulisi arvioida pitkällä aikavälillä vaihtoehtoja, joilla voitaisiin tehostaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä. Parlamentti katsoo, että EU-tasolla tulisi olla mekanismi, jolla mahdollistettaisiin parempi rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisen valvojen rahoitussektorin toimijoihin kohdistaminen toimien koordinaatio. Parlamentti näkee, että ratkaisuna voisi olla rahanpesun valvonnan keskittäminen olemassa olevalle tai uudelle EU-tason viranomaiselle, jolla tulisi olla toimivalta panna täytäntöön harmonisoituja sääntöjä ja käytäntöjä jäsenvaltioissa. Parlamentti edelleen katsoo, että vakavaraisuusvalvontaa ja rahanpesun estämisen valvontaa ei voi käsitellä täysin erillään. Lisäksi parlamentti toivoo lainsäädäntöaloitetta EU:n rahanpesuselvittelykeskuksesta (EU FIU), joka voisi luoda keskuksen yhteiselle tutkintatyölle ja koordinaatiolle. EU FIU:lla tulisi olla itsenäinen asema ja toimivalta tutkia rajat ylittävää talousrikollisuutta. Lisäksi sillä tulisi olla ”early warning” -mekanismi. Tämänkaltaisella EU FIU:lla tulisi parlamentin mukaan olla keskeinen rooli koordinoida, avustaa ja tukea jäsenvaltioiden

rahanpesun selvittelykeskuksia rajan ylittävien tapausten osalta. Tällä olisi tarkoitus varmistaa tietojenvaihto, yhteinen rajat ylittävien tapausten analyysi ja vahva työn koordinaatio. Kuitenkaan parlamentilla ei ole selvää kantaa siitä, tulisiko EU FIU:n ja EU:n valvontaviranomaisen olla yksi ja sama vai kaksi erillistä viranomaista, jotka jakavat keskenään keskeistä tietoa ja ovat läheisesti toisiinsa liittyviä.

Euroopan parlamentti hyväksyi myös 19.9.2019 päätöslauselman rahanpesun vastaisen unionin lainsäädännön täytäntöönpanon tilanteesta ([2019/2820\(RSP\)](#)), jossa se otti kantaa komission julkaisemiin arviointiraportteihin.

Kansallinen valmistelu

Luonnos E-kirjeeksi on käsitelty EU 7 Oikeus- ja sisäasiat -jaoston sekä EU 10 Rahoituspalvelut ja pääomaliikkeet -jaoston kirjallisessa menettelyssä 19.9.–25.9.2019. Lisäksi asia käsiteltiin EU-ministerivaliokunnan kokouksessa 4.10.2019.

Eduskuntakäsittely

-

Kansallinen lainsäädäntö, ml. Ahvenanmaan asema

-

Taloudelliset vaikutukset

Rahanpesulla ja terrorismin rahoittamisella on merkittäviä taloudellisia vaikutuksia yhteiskunnalle. Harmaan talouden suuruudeksi Suomessa on arvioitu eri selvityksissä 1–10 prosenttia bruttokansantuotteesta. Suomessa harmaan talouden suuruus on yleisesti arvioiden pienempi kuin EU:ssa keskimäärin.

Rahanpesun estämistoimintaan kohdistuvan valvonnan vahvistaminen on rikollisuuden torjunnan ohella tärkeää rahoitusvakauden ja pankkitoiminnan riskien vähentämisen sekä pankkiunionin toiminnan kannalta. Väitetyt rahoituslaitosten rahanpesutapaukset ovat laskeneet Euroopan rahoitus- ja pankkijärjestelmän luotettavuutta sekä johtaneet yksittäisten pankkien aiempaa alhaisempiin tulosarvioihin sekä kohonneisiin rahoituskustannuksiin. On mahdollista, että erityisesti Yhdysvaltain viranomaiset voivat määrätä erittäin suuria seuraamusmaksuja yksittäisille eurooppalaisille pankeille. Osa pankeista on tehnyt seuraamusmaksujen varalta varauksia kirjanpidossaan.

Taloudellisia vaikutuksia tarkastellaan vaalikauden julkisen talouden suunnitelman ja vuosittaisten tarkistusten yhteydessä sekä TAE:ssa vuodelle 2020 sekä lisätalousarvioiden yhteydessä. Sekä kansalliseen että EU-budjettiin kohdistuvien taloudellisten vaikutusten selvittämistä jatketaan.

Muut asian käsittelyyn vaikuttavat tekijät

Terrorismin ja rajat ylittävän rikollisuuden torjuntaa koskevan tiedonvaihdon ja yhteistyön lisääminen on määritelty yhdeksi painopisteeksi Eurooppa-neuvoston kesäkuussa hyväksymässä EU:n strategisessa ohjelmassa vuosille 2019–2024. ECOFIN-neuvostossa käytävä keskustelu rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistä koskevista tulevaisuuden linjauksista on osa strategisen ohjelman toimeenpanoa.

Asiakirjat

[Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevan EU:n kehyksen täytäntöönpanon parantamisesta \(COM\(2019\) 360 final\)](#)

[Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeaikaisten väitettyjen EU:n luottolaitoksiin liittyneiden rahanpesutapausten arvioinnista \(COM\(2019\) 373 final\)](#)

[Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle rahanpesun selvittelykeskusten välisen yhteistyön puitteiden arvioinnista \(COM\(2019\) 371 final\)](#)

[Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle jäsenvaltioiden pankkitileihin liittyvien kansallisten keskitettyjen automatisoitujen mekanismien \(keskitettyjen rekistereiden tai keskitettyjen sähköisten tietojenhakujärjestelmien\) yhteenliittämisestä \(COM\(2019\) 372 final\)](#)

[Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle sisämarkkinoihin vaikuttavia ja rajat ylittäviin toimiin liittyviä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä koskevasta arvioinnista \(COM\(2019\) 370 final\)](#)

Laatijan ja muiden käsittelijöiden yhteystiedot

VM/RMO, erityisasiantuntija Jaana Vehmaskoski, 02955 30267,
jaana.vehmaskoski@vm.fi

VM/RMO, lainsäädäntöneuvos Maarit Pihkala, 02955 30310, maarit.pihkala@vm.fi

EUE, erityisasiantuntija Jaakko Weuro, +32 (0) 472 900 550, jaakko.weuro@formin.fi

EUTORI-tunnus

EU/2019/1045

Liitteet Keskeiset toimijat rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisessä Suomessa

Viite

Asiasanat
Hoitaa

Tiedoksi
